

עיריית כפר סבא

פרוטוקול וועדת נגישות עירונית - כ' בכסלו תשע"ז

חדר ישיבות עיריית כפר סבא

על סדר היום:

1. סקירה על השנה שעברה ועם הפנים קדימה לשנה הבאה.

נוכחים:

רויטל לן כהן – יו"ר וועדת נגישות נכים.
מתי פז – חבר מועצה.
דוד גבריאלי - חבר וועדה.
עו"ד גולן מוסאי – חבר וועדה.
דורון היימן – חבר וועדה.
לירית שפיר שמש – חברת וועדה נציגת ציבור הנכים.
אבי תשובה – חבר וועדה.
מרים מלקו – רישוי עסקים.
מיכל שיין בן הרוש – רשות החניה.
אופירה מור – רווחה.
קרן ציוני – מרכזת תחום נכויות ברווחה.
עידית אביטל – רכזת נגישות בשרות.
עדי אבירם – רכזת נגישות.
גילה שטילרמן – מזכירת וועדת נגישות.

לא הגיעו:

דבי שני – חברת מועצה, ענת קלומל – חברת מועצה, ממה שיינפייין – חבר מועצה, אמיר קולמן – חבר מועצה, אלן קרליבך – חברה, אסתי בן ארצי – חברה. שירלי זלצר – שרות וקהילה.

רויטל לן כהן: ערב טוב, שלום לכולם.

שלום

רויטל לן כהן: אפשר להתחיל? ערב טוב, שלום לכולם, תודה שבאתם, אני רוצה לאמר שמהישיבה הקודמת יצאתי עם המון ברמה האישית מהדברים שנאמרו פה, אני רוצה ליידע שעל חלק מהדברים התחלתי לעבוד, חלק לבדוק וחלק לבצע. היתה לי פגישה עם איתי צחר המשנה למנכ"לית על הנושא של נגישות במרחב העירוני ועל הקושי של אנשים עם הליכונים וכיסאות גלגלים ללכת בעיר. לקחנו על עצמנו את האזור של "הבוקס", העיר מאוד גדולה. יצאנו מנקודת הנחה שהבוקס, יש בו יותר אנשים מבוגרים.

- מה זה בוקס?

רויטל לן כהן: מרכז העיר. מחפשים חברות שיעשו סקר בכל העיר, אבל עוד לפני שנמצא חברה שתעשה סקר נגישות בכל העיר, נעשה סקר פנימי שלנו כדי לטפל בזה. עמירם מילר, מחזיק תיק התחבורה היה איתנו, זה נראה לי חשוב, אנחנו הולכים להתקדם וכשיהיה משהו אשמח לעדכן אתכם שוב. בעקבות התנסות של לירית משבוע שעבר, שהובילה אותנו להבין בצורה יותר מוחשית על נגישות לשרות שלנו ברמה העירונית, זה עשה טלטול וזעזוע, הדברים מתחילים להיות יותר ברורים, אנחנו בתחילתה של דרך. בעיקר להבין את המשמעויות של נגישות לשירות. על הכרטיסים בספיר, בהיכל התרבות, אסביר: לירית רצתה לקנות כרטיסים לאחד האירועים בקתדרה, והיכולת לקנות כרטיסים אמורה להיות נגישה דרך האתר ברשת, והסתבר שזה לא באמת נגיש, והסתבר שיש פרסומים שמדובר על נגישות ויש כאלה שלא. וגם כשהראינו שאין נגישות, חוסר ההבנה כל כך שורשי שאמרו תתקשרי אלינו, נתקשר אליך, הרצון הטוב ישנו, אבל זה המחיש את היעדר ההבנה הבסיסי, נגישות זה לא משהו שרואים כמו כיסא גלגלים אז קשה להבין אותו. ופרט לזה שזה לימד אותנו נקודתית פה.

זה חידד את הצורך בלעבוד עם העובדים ונותני השירות העירוניים על מה זה נגישות ואיזה סוגי נגישות יש ואיך אנחנו פותרים בעיות. רק התחלנו, ברור שעכשיו צריך לשבת ולעשות תכנית סדורה לאיך תיראה נגישות בשירות. אני שמחה עידית שאת חדשה כי להסתכל בעיניים חדשות הרבה פעמים זה חלק ממה שצריך ונמפה את זה יחד. ולירית, את תהיי חלק מזה בחלק שקשור למוגבלות בשמיעה, בהחלט תהיי חלק מזה. חשוב לי להסביר שוב, כל אחד מאיתנו חי, מבין או מכיר פן אחר של נגישות. ואדם שיושב על כיסא גלגלים חווה את העולם בצורה אחת ואדם עם מוגבלות אחרת חווה את זה בצורה אחרת. וחוויה של אחד לא אומרת כלום על חוויה של האחר. אנחנו צריכים להיות מודעים לזה. ולכן השיתוף שלנו והידע שיש לכל אחד מאיתנו יאפשר לנו

לתת את המענה הכי מקיף וגדול. והמטרה שלי היא שכפר סבא תהיה עיר מובילה בכל מה שקשור להבנה ושירות בכל מה שקשור למוגבלויות.

עדי אבירם: אציין משהו על לירית מעבר למוגבלות שלה שהיא מורשית נגישות שירות.

רויטל לן כהן: נכון. אנחנו ננצל אותך עד שתצטערי שהצעת.

עדי אבירם: כל פעם שרציתי היא תמיד עזרה לי.

גילה: אני יכולה לבקש משהו?, שכל אחד לפני שהוא מתחיל לדבר שיגיד את שמו. יש כאן אנשים שאני לא מכירה וזה יקל על אורי הקלדן.

רויטל לן כהן: היה לי חשוב לעדכן אתכם בשני הדברים. אבי לא היית, אבל עדכנתי שהדברים שעלו בפגישה הקודמת הובילו לפגישה עם המנכ"לית ועם עמירם מילר, נבנה תכנית ונשתף אתכם, אני יודעת מאיתי שגם נפגשת איתו. נטפל בדברים, ונבין איך כשאנחנו עושים דברים חדשים לא נגיע למקומות שאנחנו נמצאים בהם היום.

קרן ציוני: -אני קרן ציוני רכזת תחום נכויות במחלקת רווחה

אופירה מור: אופירה מנהלת המחלקה לשירותי קהילה. אנחנו באותו אגף עם שיתופי פעולה, אגף רווחה קהילה ונוער, שהיתרון של העבודה בשותפות זה ראייה של כל אוכלוסיית הרווחה.

גולן מוסאי: הפעילות מבורכת.

מתי פז: אני חבר מועצת העיר, מחזיק תיק הרווחה.

דורון היימן: חבר וועדה, אני עוסק בעיקר בתעסוקה של אנשים עם מוגבלויות.

גילה שטילרמן: מזכירת וועדת נגישות.

עדי אבירם: רכזת הוועדה.

רויטל לן כהן: יו"ר הוועדה.

גולן מוסאי: חבר מועצת העיר.

אבי תשובה: אני אבי תשובה אני חבר וועדה, איש ציבור. לא אוכל להיות הרבה, באתי חולה, פשוט מתוך כבוד לכולכם, אמרתי אתמול את רוב הדברים לגילה, אשב כמה שאני יכול.

רויטל: תודה שבאת.

אבי תשובה: (אני לא שומע מה הוא אומר.... הוא מדבר בשקט... סורי...)

מרים מלקו: אני מרים מרישוי עסקים.

אלי גבריאל: גבריאלי, אני במועצת ארגון המתנדבים וחבר וועדה.

מתי פז : השתתף היום בתרגיל, עלה וחיפש וחילץ פצועים, בן 81!

עידית אביטל: נעים מאוד. קיבלתי את רכזת נגישות בשרות, אני רוצה להודות לעדי אבירם שנצמדתי אליה והיא נלחמת כמו שור, בכנסת הייתי איתה, בוועדות למיניהן, וכל יום היא נלחמת על כל חתימה של נגישות, אני מודה לך.

מיכל בן הרוש: אני מיכל שי בן הרוש, מנהלת מחלקת פיקוח ואכיפה.

לירית שפיר שמש: מורשת נגישות שירות, מקדמת נגישות כבדת שמיעה, כבדת ראייה.

מתי פז: גם אומנית! צלמת אומנית!

לירית שפר שמש: מחר בערב אני בפתיחה של תערוכה קבוצתית, גלריית ארט מבט במבריא, מי שמכיר. מי שירצה לבוא לטקס הפתיחה מוזמן.

גולן מוסאי: אני רוצה לנצל את ההזדמנות שמיכל פה, נושא שעלה גם בוועדה האחרונה, ומעת לעת חשוב לי לעורר אותו, אנחנו מוקירים תודה שבהנהגתך כמנהלת המחלקה אתם דואגים לאכיפה בכל מה שקשור לחניות נכים, יש היבט נוסף, בהרבה מקומות יש הנמכות, פחות בעיר עצמה, בעיקר בשכונות, כי ברחובות הראשיים לא מחנים על הנמכה בצומת רגיל, בשכונות שונות בהנמכות קיימות מחנים על ההנמכה.

מיכל בן הרוש: תכוון אותנו לאיזה שכונות?

גולן מוסאי: בגאולים יש בעיה גדולה, באלי כהן.

רויטל לן כהן: זה אחד מהדברים שהעליתי בשיחה עם איתי והדיבור היה שהם ידברו עם אגף אכיפה לאכוף יותר במקומות שנדווח. ודבר נוסף, במקומות המהותיים נשים עמודים כאלה שמי שעם כיסא יוכל לרדת ומי שעם רכב לא יוכל לחנות.

מיכל בן הרוש: בשכונות הוותיקות יש מצוקת חנייה, בגלל תשתיות שלא ערוכות לכמות. וגם בגלל שהמקומות ותיקים ולא תמיד יש פתרונות בתשתיות לטווח ארוך. במקומות האלה אנחנו מגיעים מקריאות מוקד ולא אכיפה יזומה כמו אזורים שבהם יש תנועה רבה של אנשים, שם אנחנו שמים את הדגש. אם תפתחו קריאות מוקד זה יקבל עדיפות, אלא אם תתקבל הוראה לעשות אכיפה יזומה.

רויטל לן כהן : אמרתי, אדבר על זה בהנהלת העיר.

גולן מוסאי : חלק גדול מהבעיה כשאנחנו מגיעים לאזור מסוים והרבה פעמים תקועים, התקשרתי, עד שיגיע פקח וייתן דו"ח או אזהרה לא יפתור את הבעיה.

מיכל בן הרוש: זה רק יעניש את העבריינין.

גולן מוסאי: פקחים כאלה ואחרים, אז אולי ברמה של לתת הסבר וידע לאותם פקחים של העירייה, כשהם מסתובבים באזורים מסוימים ושמים לב להוצאת גזם לא בימי הפינוי, אז גם לכך שיש מכשול כזה או אחר. ולדווח למחלקה הרלוונטית. עלינו גם לצאת בפרסום בעיתון המקומי כמו שהיה איזה פיילוט בעבר. גם בנושא הזה. מדרכות והנמכות.

דורון היימן: למה אתה לא מתקשר למשטרה? המוקד המשטרתי מתקשר לבן אדם ואומר לו תזיז.

מיכל בן הרוש: עד שזה קורה הוא בינתיים תקוע.

דורון היימן: כשהתקשרתי למשטרה תוך 5 דקות הגיע בן אדם, זה לא אמור להיות כך, אבל זה פתרון.

רויטל לן כהן: ניתן לאבי לדבר ועדי תתחיל את הסקירה, נמשיך לדבר אחר כך.

אבי תשובה: יש תמרור בגלי השרון שעבדנו עליו קשה לחנייה מיוחדת לבעלי רכב עם כיסא גלגלים, פקחים מגיעים ולא אוכפים ואומרים לנו שאסור להם.

מיכל בן הרוש: אני ראיתי לא מעט דוחות, מול הכניסה לאולמי השרון, האולם.

עדי: טוב, כמה דברים, אתחיל עם מה שקרה עם לירית,

היום הגיע נוהל אירועים שפסלתי אותו. איך יוצאים ואיך מפרסמים אירוע, פסלתי בנושא של הנגישות. כל אירוע, יש דרישה שאני אדע 30 יום מראש כדי לתת את האינפוט בכלל ולתת את הכלים הנכונים למקום. המון אירועים יוצאים ככה. ולהביא תמלול זה פחות בעיה, זה לא בעיה להביא תמלול לאירוע שהוא מלל. אז חייבים להביא תמלול. אירוע שהוא בעיקרו מלל. זו בעיה שאפשר לפתור. יש לנו נוהל שיצא היום, טרי, חם והגבתי עליו בשלילה. לא מוזכר שאנחנו צריכים לדעת מראש כדי שיהיה פרסום נכון וזה 90 אחוז מהבעיה. כמה דברים חשובים, עצרתי את הפרסום של השעת סיפור.

אופירה מור: עשיתי. זה גם מחיבור שאנחנו מייצרים בתוך הרשות. גם אנחנו עשינו דרישות. אנחנו עושים שעות סיפור מותאמות ועכשיו הגענו לזה שהם יהיו מונגשות.

עדי אבירם: ספריית הילדים, קיבלו שם מכשירי שמע. שעת סיפור, והפרסום יצא מעודכן? זה כל האישו, שני דברים חשובים שקרו.

רויטל לן כהן: למדתי מלירית שלא יופיע רק בכרום בפרסום, כל דבר שיוצא, מייל או פלאייר, צריכה להיות אחידות בפרסום.

לירית שפר שמש: אדגיש, החשיבות האדירה היא גם באפשרות שלי כאישה עם מוגבלות שמיעה להחליט אם אני רוצה לבוא לאירוע או לא, אם אדע שהוא נגיש אבוא, אם לא, אחליט אם לבוא או לא. לכן זה כל כך חשוב. אחד מה

שאמרת עם התמלול, אחד המאבקים, זה סדרה של הרצאות בקתדרה, הבהרתי יש חובה, אחת לעשר הרצאות או אחת לחודש ההרצאה צריכה להיות מתומללת וגם לפרסם את זה ואני אוכל לבחור, אם להגיע או לא זו החשיבות.

רויטל לן כהן: לירית, עשית לנו שיעור.

עדי אבירם: שני דברים שאני מתעקשת איתם יום יום, מועדון הנוער, הסתיים שם השיפוץ לפני כמה חודשים, היתה שם הקפדה, מרכז הנוער העירוני, היתה שם הקפדה ברמות הכי גבוהות. גם לנגישות למוגבלויות פיזיות, גם לראייה גם לשמיעה כל המכשור וכל האבזור ברמה הכי גבוהה ושבוע הבא פתיחה, אני יום מזכירה להם את הסמלים ולפרסם בפייסבוק.

רויטל לן כהן: איזה תאורה יש שם? נאונים? אם יש נאונים זה לא נגיש לאוטיסטים ואפילפסיה. אנשים לא יודעים את זה כי אוטיסטים ואפילפסיה לא מופיעים עדיין. אין תודעה מספיקה ואין הכרח לעשות את זה. אורות נאון כאלה יכולים לגרום למישהו עם אפילפסיה התקף וילדים כמו שלי רואים את הריצוד של האור, זה עושה לו עצבים אחרי עשר דקות.

קרו ציוני: בקניונים ידענו שזה בעייתי אבל לא ידענו שזה גם תאורה.

עדי אבירם: גם לי זה היה חדש. עוד משהו שהסתיים בהצלחה, זה מועדון הנוער בלזרוס, יצא פרסום לחנוכה, הסברתי למנהלת המועדון שהיא לא תאשר להוציא פרסומים ללא נגישות, עכשיו זה באחריותה. מוסדות חינוך, בעיקר אני לא יודעת עדיין מה לעשות עם גולן. יש לנו בבית ספר יצחק שדה, יש לו בת שלומדת שם. (בן ובת) לקח לנו שנה וחצי לשכנע אותו להגיש את הטפסים כדי שנוכל לעשות הנגשה פרטנית.

גולן מוסאי: יש לי נגישות בכיתות א' וב'.

רויטל לן כהן: מהכיתות הגבוהות הילדים הם של אשתך?

גולן מוסאי: כן, בערך.

עדי אבירם: זה משהו מורכב, ובשביל לקבל אישור לשתי מעליות, אנחנו מנסים לקדם את השיפוץ והגדלת המקום, להגדיל את הפינוי בינוי על מנת שנוכל לעשות את זה כי צריך להרחיב את בית הספר ואז בתוספת לעשות את המעלית.

גולן מוסאי: אפשר להנגיש אגף אחד.

עדי אבירם: זה לא מספיק כי הכל בחצאי קומות. משהו מטורף. כרגע היינו שם צוות מלא, מנסים לקדם את זה הפוך. כדי שנרחיב את הבניין.

גולן מוסאי: המטרה שלי לסייע להורים או ילדים אחרים ככל שיהיו, מבחינתי אני כרגע מסתדר.

רויטל לן כהן: עוד פעם אחת תגיד מסתדר זה הסוף שלך.

עדי אבירם: בבית ספר חב"ד יש לנו בקשת הנגשה, זה אמור להיות מוגש כבר למשרד החינוך. בית ספר רמז, אני מקבלת היתר כדי להוציא הנגשה פרטנית, עוד לא דווח לנו שום דבר, אבל דבר הכי חשוב שעשיתי באגף חינוך, בתוך אתר העירייה בחינוך, נגישות בחינוך רשימה של כל מוסדות החינוך, מה נגיש ומה יש בכל אחד מהמקומות הנגישים: פיר, תא מעלית, שירותים, דרכים נגישות, מתי זה בוצע ומתי עתיד להתבצע, התכנית מסודרת, הכנסנו לינק עם נוהל משרד החינוך, מסתבר שזה בחוק, אבל לא הספקתי להכניס לזה, מסתבר שצריך לפרסם גם את הנוהל, אנשים לא יודעים שהם צריכים להודיע 15 חודש מראש. במקרה של חב"ד אנחנו ניחשנו כי הילד היה צריך ללכת לבית הספר הירוק כי הוא המשיך מגן מנגינה, גלו לי שהוא נרשם לחב"ד, אז נעשה שינוי בתכנית עבודה.

נגישות שירות: עידית בינתיים סופגת את המידע, אני לוקחת אותה איתי לאירועים, לכנסת, אנחנו עובדות על דוח פערים כדי שנוכל להעביר לנגישות ישראל, איפה נמצאים מה חסר לנו ואיך מתקדמים.

עידית אביטל: אני יכולה לציין שמחר אנחנו מתחילים את ההדרכות, אני לראשונה עושה את המיפוי כמה עובדים עברו הדרכות.

עדי אבירם: עד היום נעשו 4 הדרכות, אנחנו לא יודעים מי באמת צריך הדרכה לתזכורת, מי צריך רק מכתב, כל עובד צריך לקבל ההודעה על החוק, שנקרא נגישות. יש הרבה שצריכים כל מני סוגים אחרים, 3 רמות של הדרכות, מחר יושבים עם טלי שלמה, השנה לא בוצעה שום הדרכה, גם נגישות ישראל המליצו לא לעשות הדרכה כי גם לא נעשה המיפוי.

רויטל לן כהן: זה ניכר שאין מודעות בכלל.

עדי אבירם: זה לא קשור, גם מי שהיה בהדרכה ההדרכה עשתה להם וואו.

גילה שטילרמן: זה כן עשה משהו.

לירית שפיר שמש: קודם כל לא כולם באים, הדרכת נגישות ישראל, זה מחזיק יומיים, זה תהליך שצריך להמשיך אותו.

רויטל לן כהן: אחד מהדברים שעלו עם מנכ"לית העירייה זה שצריך לעשות חשיבה מחודשת על מעקב מי מהעובדים קיבל הדרכה?, מי הפנים?, נעשה על זה חשיבה, כי צריך לעשות. אני רואה בכם, בוועדה שותפים, הדבר הראשון שעשיתי היה לדווח לכם, תמיד אשתף אתכם, מי שרוצה להשתתף, זה חשוב לי. בתפיסה שלי וועדות זה לא שקפים ומצגות. מבחינתי אלו ישיבות עבודה!, לא רק מה שקורה פה כשאנחנו פה, אלא בין פגישה לפגישה. ואני לקוחת ברצינות את הדברים שעוברים ואנחנו עובדים איתם. אני יודעת על מה שדובר עם איתי ואם לא היית אבי, עושה את הסיור איתו היינו עושים אותו בכל זאת. מבחינתי הוועדה עובדת 7-24.

גולן מוסאי: יוצא לי להגיע למחלוקת מסוימות בעירייה שנותנות שרות, או להיות בקשר עם אנשים שמגיעים. היום גם מכוח תקנות מאשרים לאנשים בעלי צרכים מיוחדים לקבל קדימות?

רויטל לן כהן: לא. לא לכולם, בתעודה של ביטוח לאומי צריך להיות כתוב פטור מתור. רק להם. זה תקנות 13-14 והגשנו, הארגון שאני מובילה, מיד כשזה יצא הגשנו תלונה לנציבות על האפליה הקשה שעשו, נבחרתי לוועדה המייעצת לנציבות וזה אחד הדברים הראשונים שאני מתכוונת לעשות שההבטחות של הנציבות אנחנו כבר מתקנים, יהיו – תיקנו.

גולן מוסאי: בהקשר הזה לרבות הנושא של נגישות השירות, אני חושב שהרבה פעמים אדם עם קושי כזה או אחר לא בהכרח נעים לו לבוא לדוגמא למחלקת הארנונה..

רויטל לן כהן: אתה צודק וזה אחד הדברים, זו תהיה החלטה עירונית שלנו.

עדי אבירם: בארנונה ספציפית מנהלת המחלקה לקחה את זה, בארנונה כן.

גולן מוסאי: לקחתי את המחלקת הארנונה כי לשם מגיעים יותר תושבים, יש פה שני פנים, אותו אדם שמגיע ויש לו קושי לשבת מכל מני סיבות תפקודיות ואם יש לו את הזכות על פי אותן תקנות ואם לאו ויש פה את הרצון של הרשות לסייע ויש את הפן השני של אותו ציבור אחר שלא פעם מקבל את זה בעין פחות מיפה כשמישהו עוקף אותו בתור, לדידי אני חושב שיש את הפורמט הזה בכניסה שכל אחד בא ולוחץ ומקבל מספר, אולי אפשר לתכנת אותו באופן שיש אופציה לתור לאותם אנשים שיש להם את הזכות או הצורך הזה. ואז זה מופיע לאחד מנותני השרות שמקבל קהל, והוא יודע שיש אדם כזה או אחר והוא דואג.

רויטל לן כהן: לקחתי את מה שאתה אומר וכשנדבר על הנושא נכניס גם את זה בחשיבה של מה אפשר לעשות עם זה.

מתי פז: בכפר סבא יש מוסדות ציבור שלא קשורים לעירייה, כמו מס הכנסה ובתי המשפט, מה מצב הנגישות שם?

גולן מוסאי: יש מקומות שיש בהם מודעות, לא יכול להצביע על מס הכנסה, אבל נתקלתי במשרדים כאלה ואחרים, כמו רשות הדואר, שיש העדפה, מקומות שיש בהם את המודעות לצורך של אדם להקדים את התור, אבל הרבה פעמים אתה תלוי בטוב ליבם של אנשים.

רויטל לן כהן: בגלל שאלו תקנות חדשות, הנציבות, האחריות היא עליה שכל נותני השירות הציבוריים ידעו את זה והם נמצאים במהלך להחדיר את זה לשטח, זה חדש, כמה חודשים.

מתי פז: יכול להיות שיתוף פעולה בין מס הכנסה לעירייה?

עדי אבירם: אני עובדת איתם, מפעילה איתם, בית המשפט עובדים ופנו אלי. הרשויות הממשלתיות פה פונות אלי.

עידית אביטל: כבר עכשיו מיכל כתבה לנו נוסח לפלאייר, שאפילו לא לתת דו"ח, פלאייר לאותו רכב שמפריע לנכה. נא להזיז את האוטו ולא להחנות כך. לא ישר באכיפה אלא להתריע ולהסביר. לא בכוח, אלא במוח.

רויטל לן כהן: פעם ראשונה פלאייר, אחר כך שוברים לו חלון.

גולן מוסאי: הפלאייר צריך לבוא עם פרסום בעיתונות המקומית.

מיכל בן הרוש: נהג נכבד, הנך חונה במקום אסור, חנייה זו מונעת נגישות לאנשים עם מוגבלויות. צריך לעבוד על זה.

מתי פז: זה צריך להיות מעוצב יפה שייגע בליבו של האדם.

מיכל בן הרוש: תוך פרסום במקומונים. אני מאוד אשמח והמשרד שלי נגיש, להזמין מי שיוכל מכם להסביר לפקחים, קצת יותר לספר על הקושי שקיים.

גולן מוסאי: אצלי הכל מצולם ועם דוגמאות.

מיכל בן הרוש: אני נגישה. המקום מונגש עם מעלית. אתאם איתך מפגש.

גולן מוסאי: כל פעם שאני פוגש אותם אני מדבר איתם, אשמח.

מיכל בן הרוש: למקום ציבורי אנחנו לא שולחים פקחים. אשמח שזה יהיה במשרד, שידעו שזה פורמלי וחשוב, שזה לא ערב גיבוש.

גולן מוסאי: אני נרתם.

עידית אביטל: נעביר את הניסוח לצאלה, נראה אם הניסוח נכון.

גולן מוסאי: צריך לבדוק משפטית. עם עו"ד אלון בן זקן, באשר ל... זה מעין סוג של אזהרה, כאילו, פעם הבאה...

מיכל בן הרוש: לא רשמתי פעם הבאה.

גולן מוסאי: זה מה שצריך לבדוק משפטית, שזה לא יהיה פלאייר שאנחנו מלטפים אותך כי עברת עבירה.

מיכל בן הרוש: אם הייתי מתייחסת רק לנגישות ולא על זה שהוא חונה על מדרכה הייתי מכניסה לעצמי גול עצמי.

גולן מוסאי: דיברתי בזמנו עם זוהר מדמון ועם עמירם מילר ואיתי צחר, לדעתי צריך לבדוק אפשרות שברגע שהעירייה עושה הנמכות לסמן מעטפות, הבנתי שמעטפה מאפשרת לתת דו"חות. בחלק מההנמכות היו מסמנים באדום לבן. ואז מרגע שהמדרכה מונמכת זה לא נראה יש חלק קטן שהוא צבוע.

מיכל בן הרוש: לא שמים אדום לבן כדי להבליט את החנייה, לכן הבעיה היא שחונים על המדרכה.

גולן מוסאי: גם מחנים על המדרכה וגם במקביל להנמכה, מבחינתנו זה היינו הך, השאלה שלי היא כזו, בנוגע לאפשרות לאכוף בעתיד, כל עוד אדם מחנה במקביל להנמכה כביכול על הכביש ואין סימון של אדום לבן ואין מעטפה, איך יאכפו?

מיכל בן הרוש: מקומות שמסומנים באפור, זה וועדת תנועה, ליצור תמרור.

רויטל לן כהן: על זה ישבנו ודיברנו איתי, עמירם ואני, נדבר, נבדוק את זה. בדיוק על זה דיברנו, נבדוק. אנחנו נמצא את הדרך. עדי.

עדי אבירם: הדבר האחרון זה הטיול שלי ושל עידית לכנסת, אני כבר רגילה, היא הופתעה קצת, הלכנו לוועדת הפנים שעסקה ביישום חוק הנגישות ברשויות, היו הנציבות, השלטון המקומי, בודדים מעיריות, ראש עיריית רמת גן, עיריות כפר סבא וכעסו שלא הציגו נוכחות. המלחמה היום גם היתה... היה שם דין מגעיל בין השלטון המקומי לבין קארין אל הרר, השלטון המקומי אומר שאין את כל הכסף ומבקש לתת כוח לעיריות, עיריות בדרגות 4 ו-5 קיבלו 80 מיליון שקל ולא השתמשו בכסף, אם מישהו עושה אז תנו לו, מאשימים את השלטון המקומי ששוב רוצים לדחות את החוק וזה לא נכון, פשוט רוצים שיגבו את הרשויות בכסף, גם כפר סבא שהיא רשות איתנה אין להם 50 מיליון להנגיש את העיר והשירות הוא נתח לא קטן שאנחנו עוד לא יודעים את העלויות שלו.

מיכל בן הרוש: בן זוגי לתקופה קצרה נאלץ להיות עם כיסא גלגלים בעקבות ניתוח, לא היתה לנו משאבה של אופניים, ניסינו להגיע לתחנת הדלק אבל זה היה בלתי אפשרי, הגענו עד לאי התנועה שגם אליו הקפצנו את הכיסא וחזרנו, סך הכל פחות מחצי קילומטר, אז נפל לי האסימון כמה זה משבש את החיים.

עדי אבירם: כפר סבא בין הראשונות שהתחילו, אנחנו במצב טוב בהרבה יותר, אם החוק מדבר על זה שהוא מ-2009 אז כועסים שעד 2015-16 מתחילים להילחץ, אז בכפר סבא באמת עשו המון לפני, בעיקר בדרכים, שזה 50% מתוך אותם 50 מיליון. ועדיין אנחנו נחשבים בין הטובים בארץ.

עידית אביטל: היינו בסיור בעיריית ירושלים, הם שמו חזון ומטרות, אחת מהן היתה נגישות, יש להם המון כסף לנגישות, לקחו יועצים והכל והם לא מתקדמים כל כך מהר עם כל הכסף, את רואה שלמי שיש תקציב, גם אם לא מתקדם כל כך מהר. אני תחת המנכ"ל עובדים וכולנו בהקשב.

רויטל לן כהן: אני יכולה להגיד לגבי רחוב ויצמן שלמעט תיקונים פה ושם לא יתקנו את כל הנגישות, כי הוא עומד לעבור בכל מקרה מהפך עם כל השינויים בתחבורה שיעשו. ולכן למעט דברים קריטיים נקודתיים לא יעבור שינוי. אני יכולה להגיד לכם שעשיתי סיור עם איתי צחר בחלק הכי מזרחי ממפעל טבע עד בית האבן, מרמז מפעל טבע, שני הצדדים ראינו איפה יש שקעים במדרכות

ואת זה כבר תיקנו, עם בן, אחראי האזור, כך שאם אתם יודעים על דברים נקודתיים, אנחנו יכולים לתקן, דברים מערכתיים נתחיל ממרכז העיר, החלק שאנשים יותר נזקקים לו, בגלל שהוא אזור יותר ותיק ויש בו יותר עסקים. ולאט לאט נתרחב, אם אתם יודעים על דברים נקודתיים תגידו.

מיכל בן הרוש: יש לנו מיפוי של מי משתמש או נעזר בכיסאות גלגלים בעיר?

עדי אבירם: לרווחה אסור למסור, אלא אם הם אישרו את זה.

מיכל בן הרוש: ולמה אני שואלת? יש לי שכנה כזו, ואני לא יודעת את השם שלה אפילו. זה לא בסדר. יש לי שכנה, ממש מולי, שמתניידת עם כיסא וכלב, אנחנו תמיד עם הכלב ככה יוצא לנו להכיר אחת את השנייה, אני יודעת שיש המון מהמורות במדרכות, אם בגלל השורשים, אם אפשרי לעשות מיפוי, כדי לאפשר לאותם אנשים לפחות בסביבת מקום המגורים להקל בניידות.

רויטל לן כהן: אם אדם לא מוכר ברווחה אין לנו דרך לדעת, אנשים זה דבר פרטי, אולי נוכל לעשות משהו, אולי לצאת באיזה שהוא פרסום עירוני שפונה לאנשים עם מוגבלויות בעיר שאם באזור המגורים שלהם יש להם מפגעים, אנחנו מבקשים שהם יודיעו לנו. הם יפנו ואנחנו נבדוק. לא מבטיחים.

גולן מוסאי: אני רוצה להתייחס לזה.

עידית אביטל: אמרו לנו מהמוקד שגם אם אדם עם מוגבלות כזו או אחרת אפשר לשאול אותו אם אני יכולה לכתוב במאגר מידע הזה, ואם הוא אומר שכן לא נצטרך לשאול אותו כלפעם שיתקשר איזה סוג נכות יש לך.

עדי אבירם: זה חדש בחוק שאנחנו חייבים לשאול אותם אם הם מוכנים להיכנס לרישום שלנו.

גולן מוסאי: העליתי את זה בשיחה עם מנהלת מוקד בכפר סבא. לפני כמה זמן יצא מכתב לחלק גדול של הציבור בכפר סבא, המידע על אותם נכים הגיע דרך רשימת מקבלי ההנחה בארנונה, זה רלוונטי לרוב הנכים, יש כאלה שעובדים שלא מקבלים הנחה שאליהם אולי לא הגענו, יצא מכתב, חלק מאותם נכים פונים אלי או למוקד 106, ואז מעבירים לזוהר מדמון בעיות נקודתיות, יאמר לזכותו שהם משתדלים לבצע ככל האפשר במהירות את התיקונים הנקודתיים, אבל עדיין לצערנו יש פניות שבאמת חשוב לתקן ולעשות, אבל יש איזה שהוא מערך שהתחיל לנוע בהקשר הזה, בתקווה ש...

קרן ציוני: אם אתם מוציא מכתב או פלאייר כזה, לא אוכל לתת לכם את השמות אבל אני יכולה לתת את הפלאייר הזה ללקוחות שלי ונראה איך אפשר לעזור להם במרחב העירוני.

עדי אבירם: את יודעת וצריך למצוא מנגנון לשאול אותם אם הם מוכנים להיות מסומנים.

קרן ציוני: קיבלנו למשל, פנו אלינו כאלה שצריכים עזרה בנושא של מים, הם הסכימו והשמות האלה ניתנו למשל, או אלו שאנחנו חושבים שבמצבי חירום הם כן במאגרים, אבל אני מקבלת את זה שצריך לשאול אותם. ואם כן, אין בעיה.

גולן מוסאי: אם אני פונה למוקד 106 ומציג את עצי כנכה תושב כפר סבא וזה מתועד במערכת, אז מן הסתם בפנייה באה אפשר לעשות סינכרון.

עדי אבירם: לא. אסור, אלא אם אישרת את זה. על זה דיברנו.

מיכל בן הרוש: אם אתה מתקשר בכלל לא תצטרך להגיד להם שמדובר באדם נכה, יופיע להם מיד, זה משהו מערכתי.

קרן ציוני: יחד עם זאת זה החלטה שלך.

רויטל לן כהן: יש חוק מאגרי מידע. אם אדם לא מאשר בצורה פוזיטיבית אסור לשמר את המידע הזה ולכן נאמר שיתחילו לשאול אנשים אם יסכימו להיות במאגר.

גולן מוסאי: לא צריכה להיות בעיה, מעבר לחוק. כאדם, כשאני דורש שהרשות תיתן לי שירות, איך אני לא אסכים?

רויטל לן כהן: תתפלא... יש כאלה ויש כאלה.

עידית אביטל: קרן, אולי יש רעיון לפלטפורמה של תקשורת, את רוצה עכשיו?

קרן ציוני: יש פורום הורים להורים לילדים עם מוגבלויות.

רויטל לן כהן: אני יזמתי את הרעיון ולא זימנו אותי.

קרן ציוני: היינו בשבוע שעבר. נפגשנו עם הורים שדיברו על הנגשת המידע.

רויטל לן כהן: עוד לפני שיזמתי את הרעיון לעשות קבוצת מנהיגות הורים, דיברתי על זה שהורים לילדים לא יודעים שום דבר, אם אני אדם פעיל ויודעת דברים ברמה הארצית אני לא יודעת ברמה המקומית. לפני שבועיים התברר לי שמהעירייה שואלים את היועצת בבית ספר אם להעביר אינפורמציה כזו או אחרת ולמי. ממתי היועצת מחליטה בשבילי מה לקבל? התקבלה החלטה עירונית, היום אביטל פס, אחד הדברים האחרונים שהיא עשתה, זה למפות רשימה והאנשים האלה יקבלו הביתה לעצמם את המידע ואף יועצת בבית ספר לא תחליט איזה ילד יקבל איזה מידע. ואז לא יהיה חוג שאף אחד לא יודע עליו והילד של רויטל יגיע אליו לבד.

קרן ציוני: התחלתי לחלק את הרשימה.

רויטל לן כהן: אני הורה לילד עם מוגבלות ואני לא מקבלת שירות, הדרך שלנו להכיר כל ילד עם מוגבלות בעיר זה מחלקת החינוך, שתייצר מאגר מידע. אמרתי את זה לפני 3 שנים ולא הקשיבו לי. לפני 3 שנים רציתי להיות עדינה

לא רציתי שידעו שאני יכולה לצעוק. למי שלא מכיר, יש חנות שנקראת הפולנייה, יש לי משם חולצה שכתוב עליה, אני לא צועקת, זה הקול שלי.... אני הרי אישה כל כך עדינה, אני לעולם לא צועקת. דורון

דורון היימן: עידית רצתה להגיד משהו, למה התכוונת? אני רוצה להגיד, דיברו על זה שאנשים לא יחשפו, אני מגלה שבגיל שלושים פעם ראשונה אמרתי שאני נכה ואני נכה מגיל אפס, והרבה יותר קל לי היום. דבר שני, עצבן אותי שכל אחד מתעסק פה בבעיות אישיות ולא בכלל העיר, אבל השבוע פעם ראשונה צלצלתי למוקד ואמרתי שנפלתי ברחוב שלי, פעמיים כבר, ברחוב אימבר. אבל אמרתי זה לא נורא.

רויטל לן כהן: מה עובר עליכם? כל הזמן זה לא נורא?

גולן מוסאי: אם זה קשור בי, אני מוותר, אם זה קשור למישהו אחר זה אחרת.

קרן ציוני: מגיבים בתגובות לא נעימות כמו: אתה לא נראה ומה אתה אומר שאתה כזה...

דורון היימן: אני אומר שלא יקרה כלום אם יסמנו במוקד.

רויטל לן כהן: כמתכנתת לשעבר וכמי שעבדה בחברות שעושות את פליקציות האלה, זה שום דבר.

עדי אבירם: גם עם המחשוב יש לנו פגישה בקרוב.

עידית אביטל: דיברנו על מיפוי, נזכרתי, גבי כהן שהוא מנהל מחלקה בעמותת מגדל אור, הוא אמר, כמה עיוורים יש סך הכל, ואני שאלתי כמה יש בכפר סבא.

דורון היימן: יש 25 אלף בעלי תעודת עיור.

מתי פז: בכפר סבא יש כ-300.

דוד גבריאלי: יש דברים שמאוד מפריעים ברחוב אימבר 23, יש שם נכה שלא יכול ללכת שם, חונות מכוניות על המדרכה, צלצלנו ל-106 ולמשרה. יש אדום לבן.

מיכל בן הרוש: זה רכב נכה שחונה שם.

דוד גבריאלי: בשבת כמעט והוא נפל, היה לי קשה להחזיק אותו.

מיכל בן הרוש: גם בסופי שבוע יש שיטור עירוני, אפשר לפנות למוקד גם בסופי שבוע.

דוד גבריאלי: פנינו ולצערי זה לא הסתדר.

מיכל בן הרוש: יש שם פקח שעובר כל ערב.

דוד גבריאלי: דבר שני, באמת מאוד כואב לי חטיבת אלכסנדרוני, אנשים שמגיע להם כל דבר.

עידית אביטל: אין גישה לנכים משם.

רויטל לן כהן: הבנתי שהנגישו.

עדי אבירם: מסובר. לא, יש שם אנדרטה שבנויה מפעם. היום שהם באים עם הליכונים וכיסאות גלגלים, שנה שעברה עשיתי מלחמה כדי שזה יכנס, יש תכנית, יש הצעות מחרי לכסות את הכל בדק. הכל מוכן. 200 אלף שקל. משרד הביטחון גם חכמולוגים, פנינו אליהם.

רויטל לן כהן: זה תחת נכי צה"ל? תחת ארגון אחר?

עדי אבירם: משרד הביטחון, פנינו אליהם, יש בחור בשם גבי, בשנה הראשונה הוא אמר לי שביקשו השנה בעמק חפר והוא לא נותן עוד משהו, בשנה השנייה, חצי שנה אני מתחננת אליהם על ההרשאה שהגיעה אלי פתאום, תגידו לנו למה נתתם לנו, לא יודעים איך להפעיל את זה. לא יודעים כלום. ספציפית האנדרטה הזו הדק והמעקות, 200 אלף שקל.

דוד גבריאלי: אז מה עושים?

רויטל לן כהן: אני לוקחת על עצמי לבדוק את זה.

גולן מוסאי: מה לגבי גן הזיכרון ששנים לא מונגש?

רויטל לן כהן: אני מציעה שלישיבה הבאה עדי תביא את הרשימה, נביא את הרשימה ונעשה חשיבה משותפת. אני חושבת שאפשר לדבר עם חברי הוועדה ולראות אולי בסדרי העדיפויות צריך לעשות שינוי, אולי יש העדפות אחרות, עדי אבירם: אני לא רשאית לעמוד ולהגיד לך את כל מה שיש לי בתכנית, אין לי תקציב לעשות את כל מה שהחוק מחייב אותי.

רויטל לן כהן: זה לא מה שאני מבקשת. אני אומרת, הדברים שעוד לא מונגשים, נפרוס אותם פה ואנשים יוכלו לעזור לנו לחשוב אם יש דברים שיותר דחופים מדברים אחרים ואנחנו כחברי מועצה נעלה את זה אחר כך, בין אם מול ראש העיר או בישיבת קואליציה ונראה אם אפשר לשנות תקציבים וקדימויות.

עדי אבירם: הקדימויות היו ברורות, נשאר עוד שני מועדוני קשישים, ומועדוני נוער נשאר לי רק שניים, שנה הבאה המוקד הוא על רווחה.

רויטל לן כהן: אנחנו מבינים ואומרים שכדאי להסתכל על זה שוב ולבדוק, אולי בתוך התכנית הזאת יש מקום לשינויים.

עדי אבירם: זה מגובה בתקציבים.

רויטל לן כהן: אני המועצה, אנחנו אלו שמצביעים על זה.

עדי אבירם: אם תביאו את התקציב נעשה הכל.

רויטל לן כהן: נעלה זאת פה, ואם משהו צריך להיות לפני משהו אחר נעביר את זה אם זה חשוב. גם על 2017 אם צריך לשנות משהו נשנה.

עדי אבירם: הם מדברים כרגע על הגנים, זה בתוקף חדש של הנגשת מקום שאינו בניין, ביקשתי תקציב נפרד לזה ואין לי מושג איפה הוא.

רויטל לן כהן: אנחנו כחברי מועצה נדאג לזה.

עידית אביטל: את מבינה כמה אצלה בדי אנ א"י היא לא מאמינה שהיא תקבל, ישר היא אומרת שלא תוכלי.

עדי אבירם: הכוונה היא שיש הפרדה ברורה, אני אומרת שבכללי את רוצה שיהיה, זה לא קשור למנות בחוק. זה לא מעניין אותך, מעניין אותך שזה יהיה.

רויטל לן כהן: יש דברים שהחוק דורש לעשות ויש דברים שאני כרשות עירונית מחליטה על העדיפויות ואיפה אני שמה את הכסף, זה תקציב, לפחות 2 אצבעות מתוך 19 יושבות פה.

דוד גבריאלי: דבר שלישי זה בית המתנדב.

רויטל לן כהן: אני אומרת שוב, על בית המתנדב ובית האומנים היה לי דיון קשה עם המנכ"לית ועם איתי צחר ואני מודיעה לך שזה בטיפול. למשל שירותים אין, מי שרוצה שירותים צריך לצאת, אין שירותים נגישים, לא בפנים. בבניין ממול. אז אני יודעת, אני מטפלת. עוד משהו? זה היה 3 מה זה 4?

דוד גבריאלי: זהו.

רויטל לן כהן: מחר יש שביתה ברשויות המקומיות אבל סייעות לא שובתות. לי לא אכפת הילדים שלי בדמוקרטי, הם הולכים בכל מקרה. הילדים שלי יודעים לדקלם בית הספר דמוקרטי אמא דיקטטורה, וכל עוד זה עובד אני מסודרת. מה עוד רוצים להעלות פה?

קרן ציוני: למה התכוונת שאמרת רווחה יקבלו עדיפות שנה הבאה?

עדי אבירם: שנה הבאה התכנית כוללת מבני רווחה, חלק עשינו ב-2015, רוב מועדוני הקשישים.

עידית אביטל: את תיעדי את מנהיגות ההורים? > יפתח דטא בייס?

רויטל לן כהן: יש כבר תקציב לקבוצת מנהיגות ההורים.

קרן ציוני: הנגישות... ההורים דיברו יותר על נגישות למידע.

רויטל לן כהן: טופל. את יודעת שביום שישי בבוקר אנחנו נפגשים איתם. הם נפגשים עם ראש העיר, גם איתי ואיידע אותם בנושא הזה. אנחנו לא יודעים כלום, וככל שהילד שלך כאילו יותר בתוך הקהילה משולב אתה יודע פחות.

עידית אביטל : היה מקרה שאחת שהתקשרה לקופת חולים מכבי לשאול על זכויות שהיא יכולה לקבל מהעירייה.

רויטל לן כהן: אגיד לך מה נעשה, נפיק דף מידע או חוברת קטנה, שנוכל לשלוח במייל. אבל היא גם תוכל לשבת ברווחה ובחינוך, נפיק משהו עם הזכויות העקרוניות שיש לילדים והורים לילדים עם מוגבלויות. אנחנו בפתחם של וועדות השילוב.

עדי אבירם: פתחנו נגישות בתוך ה.... זה. כל מה שאת רוצה, היא פתחה לי לינק חדש.

מיכל בן הרוש: אם יש פלאיירים אני אשמח לקבל, כשמישהו מגיש בקשות לתוויים מיוחדים וכדומה.

גולן מוסאי: אפשר להעביר גם לביטוח לאומי.

רויטל לן כהן: מצוין. למישהו יש עוד רעיונות? תזמני לנו פגישה פנימית כדי להכין עם רישוי עסקים?

עדי אבירם: מתוך 1300 עסקים רק 200 טעוני רישוי. אנחנו לא יכולים לאכוף אותם.

רויטל לן כהן: אבל אנחנו כן יכולים להוציא איזה פלאייר.

עדי אבירם: עשינו מיפוי והבאנו חוברות מהנציבות, אבל כרגע חשוב להם יותר שנסיים את הבסיס של הנגשת המידע.

מיכל בן הרוש : לפעמים כשאין סמכות, עצם הפנייה מקבלים יחס הוגן ומתחשב, גם אם אין לי סמכות ואני פונה למישהו ברוב המקרים יש שיתוף פעולה, זה לא חתך של עסק טעון רישוי או לא.

דורון היימן: יש בעולם גישה כזו, לפני הדוח לתת פתק, עסקים קטנים לא מסוגלים להנגיש הרבה פעמים, אני יודע כי אני מלווה את החוק מ-2008 ולמה הוא מאז לא זז? נפגשתי עם מי שהיה מנכל משרד הפנים, הוא אמר זה אני, כי כשאין תקציב אפילו יבוא החוק ויחנוק את האנשים, אין סיכוי. צריך לעסוק בהסברה,

רויטל לן כהן: הסברה והושטת יד.

עידית אביטל: להטמיע בציבור את המודעות.

דוד גבריאלי: קיבלנו 20 כיסאות גלגלים ממוסד שסגר.

רויטל לן כהן: עידית תבדקי איך אפשר לדוור את זה לאנשים שצריכים בעיר.

לירית שפיר שמש:

גילה שטילרמן: אנחנו פה בשבילך.

רויטל לן כהן: עם כל המודעות שיש פה, יש דברים שאני לא יודעת, אני למדת היום עוד משהו. סליחה שלא אפשרנו לך נגישות. אני מבקשת כמו שאמרת קודם לגולן, אני בגלל בעיות הקשב שלי שוכחת לחזור לאנשים, אתה לא מציק לי, אל תרגישי לא נעים לצעוק די. שזה לא תמיד במודעות שלנו.

אני רוצה לשאול שאלה,

עדי אבירם: רויטל אמרה שהיא לא אוהבת את המצגות, אף פעם לא היה דיון בדיונים הקודמים היו מעבירים לנו מידע אנשי מקצוע, בדיון פורה זה יקרה, האם יש אפשרות לעשות את זה באופן שזה יהיה גם פרוטוקול וגם הנגשה.

גילה שטילרמן: אני עורכת את זה והופכת את זה לפרוטוקול, לא ידעתי על הקושי של לירית אני מבקשת סליחה, לירית, אני מבקשת שתרימי את היד כל פעם שיש איזו הפרעה כזו או אחרת שאת לא יכולה לעקוב אחר השיח וכו'.

עדי אבירם: עד עכשיו לא היו דיונים פוריים, בוועדות נגישות.

לירית שפיר שמש: תודה. הייתי צריכה להמתין לתמלול שיהיה מגיע תוך כמה ימים, וחבל כי אולי יש המשהו שארצה להגיד.

רויטל לן כהן: אל תגידי תודה כי אין על מה. כל אחד מאיתנו בתוך עולמו גר, אני מכירה מוגבלויות מסוג מסוים, כל אחד מאיתנו חושף את האחר בוועדה הזו לעולם שלו כדי שנכיר יותר, אבל האחריות היא גם ללמד את מה ששלנו, אם לא תגידי לנו לא נדע שהאופן שבו אנחנו מתנהלים לא מונגש.

לירית שפיר שמש: זה גם לדעת איפה כן לבקש ואיפה אתה כבר באובר שאנשים ירצו לנפנף אותך. זה כבר מהילדות, אחרת אנשים לא יהיו איתך.

עדי אבירם: פה אנשים רוצים אותך. אני לא מוותרת עליה.

גילה שטילרמן: את כל כך משמעותית פה בישיבה... אי אפשר בלעדיך, באמת, אני לא רוצה שתיעלבי. אנחנו צריכים להיעלב, שלא ראינו את זה. שלא היינו מודעים לקושי שלך. סליחה, זה לא יקרה יותר.

לירית שפיר שמש: אני פשוט מחייכת כי אנחנו יודעת שאנחנו ישראלים ואוהבים להיכנס אחד לשני.

רויטל לן כהן: אנחנו מנומסים ותרבותיים, אני לוקחת את זה על עצמי ומציעה לך לעשות תיאום ציפיות. מה עוד?

לירית שפיר שמש: משהו קטן שאני שואלת, דיברנו על היחס של המוקד, אני לא בטוחה אם בפרסומים של העירייה אנשים יודעים שיש דרך לתקשר דרך האפליקציה עם המוקד.

רויטל לן כהן: יש בפרסומים. את שואלת האם אנשים יודעים על האפליקציה? גילה, בואי נבדוק את זה.

לירית שפיר שמש: כי אני ידעתי על זה במקרה, מישהו אמר לי על זה.

רויטל לן כהן: יש פה שני דברים, אחד אם האפליקציה נגישה, שאלה שנייה, האם תושבים בכלל יודעים שיש אפליקציה שאפשר דרכה לעשות דברים?

לירית שפיר שמש: האם המוקד מודע לזה שיכולות להיות פניות דרך האפליקציה ופניות בכתב והאם רמת היעילות תהיה זהה?

רויטל לן כהן: בוודאי שכן.

עדי אבירם: נגישות שירות זה תהליך שהתחלנו אותו פה. בחלק מהמקומות כבר יש מיפוי. יש מיפוי של מה עשינו עד היום, איפה אנחנו צריכים להתחיל תהליך מחדש, אני לא יודעת אם האפליקציה נגישה, האתר שלנו לא נגיש, הוא היה נגיש ברמת AA ולא היה מי שיתחזק אותו ולכן הוא לא נגיש. כל התהליך של נגישות שירות, אנחנו בתהליך של לגמור את המיפוי ולהבין מה אנחנו צריכים לעשות, התמקדנו בהדרכות, מתמקדים במחשוב. נכנס בתוך זה המוקד שגם יודע שיש לו את האופציה, כי במלחמה כן היתה האפשרות, אבל במוקד לא יודעים להגיד לנו שיש כי התחלפו אנשים שם, יש את הכל, עדיין לא כולם יודעים שיש, אנחנו עדיין במיפוי. אחרי שנגמור את המיפויים צריך לעבור אחראי אחראי, מנהל מנהל ולהגיד לו מה הוא צריך לעשות. ואז הפרסום, בדיוק כמו הפרסום של חינוך, הפרסום חייב לצאת בנפרד, הוא יכול לצאת על האפליקציה וחייב להיות בנוסף במוקד, חייב להיות רשום מייל ומוקד חירום, צריך שלוש אופציות בנוסף לשיחת טלפון, לפחות שלוש.

עידית אביטל: זה קיים, יש לזה תשתית, גם קיבלתי אור ירוק לשלוח את הנדרש לכל ממונה ומבצע בכל מחלקה. ישבנו על טבלה יחד עם נגישות ישראל, דוח פערים, כרגע קיבלתי אור ירוק על מה שלא בוצע, להבין את הסטטוס בכל מחלקה, לשלוח לכל ממונה, מה בוצע ומה צריך לעשות וכמה זמן זה יקח, נפגשים עם אותו ממונה ועם נגישות ישראל שמלווה אותנו כי הם התחילו את התהליך הזה עם עדי וזהו, מתחילים לעבוד.

דורון היימן: יש לי מה להוסיף בזה. יש לי אינטרס בזה שבאתי לעזור לשירלי ולעידית, במגדלור רוב הנגישות באתרים ואפליקציות 90% זה לעיוורים השאר זה לשאר המוגבלויות, במגדלור פיתחנו כל מני כלים שגם נגישות ישראל לא מודעים לשימוש בהם, זה חייב בתקנות אבל לא כולם מודעים כי זה תת סעיף, המטרה שלנו זה לא שיעשו וי על החוק אלא שאנשים יוכלו באמת להשתמש באפליקציה ובאתרים. הסברתי בישיבה עם צאלה, שגם משרדי ממשלה שהנגישו וקירבו אותי מנגישות ישראל מצאנו שהם לא מנגישים ופה כאב לי בבטן, מה שווה כל החוק אם לירית לא תוכל להשתמש באפליקציה, אנחנו פועלים לנסות לקדם את זה גם באפליקציה וגם באתרים של העירייה.

עידית אביטל: היום קיימנו פגישה, ביקשנו הצעת מחיר, אנחנו יכולים לעבוד גם עם עמותות אחרות, לא רק עם נגישות ישראל.

רויטל לן כהן: שתפו אותי בלופ, אני רוצה לדעת איפה הדברים עומדים. מי עוד רוצה מה? ... תודה רבה לכולם, אתם מוזמנים במוצאי שבת לראות בערוץ הראשון את החדשות, תהיה כתבה על אבחון מוקדם, אני מכירה את חלק מהמשתתפים, זה במקרה על אוטיזם, אבל באופן עקרוני, אשרת קוטלר. זה ערוץ 10, סליחה.